

taks; ei ma falli panko eggas töödid; murretsen kül et seme selge: agga ei aita mõõd, ning keik mo waew ilma! Iffa umbrohhi väggise kiusab semelkest lämmatada, ja temma töito, mis temmale Ma seest tarvis, marrastada. Kül kirkun Kapstad ja muudan tuhvlid; kisun orrafsegi seest wennekapstad* ja muud suremad rohhud reálja: agga vimmeti ina ei joud ketagi vinnma murre ja kannatussega neid futumaks árraháwtada. — Góbbber! polle luggu nenda pähha kui kaebad ehet kui peálst näitab ollewad. Moista esmalt, et maailm ep olle mitte üksüü painis innimesse párrast lodud. On ka veel mitto tuhhat ellawat loma igga suggu ning mitme issitarwidussega Ma peál ollemas; need ka loda wad Íslanda peále et temma neile nende roga annaks omimal aial. Mitto neidsinnatsid ellawaid lome peálegi ni fibbedaste meile tarvis, et

* Neid hürakse maias ka: uskoanneks, rafwerre, rohhuk, ning laiafaks.

meie ilma nendeta ei voi olla, eggas korda fáda, kuid a tssegi teame; teised meile ka suurt fassó loda wad; agga sedda ning misfugaust surem hult ei teagi; mitmest alles temma hea ja fassó koggoni leidmatta ja teádmatta. Agga olgo meile neist fassó ehet ollematta, ikka tóssi on ja töeks jááb: et loja teeb lahti ommad helded ja rohked káed, ja täidab kеif, mis eilab, hea melega! Agga innimesse ufkus taotab pea sedda Kristusse rómus-tawat öppetust unnustada: et ei warbla negi ei íange mahha ilma Jummasa tahtmatta; ning innimesse ahnus fautab selle sanna tähhendust melest árra, mis vinneti iggapááw palluja suus: et keige mailma lomade Íssa iggawenne heldus keige lih-hate roga annab, wets tele nende sõmisi, ka nori kaarnaile, kes tedda a ppí húudwad ja nájja párrast kíssendawad.

Teiseks saab inninenne ka mitmest rohhust omma kasjo, mis temma isse polle